

Tyyliä ja taitoa

Tanskalainen Gato Audio tunnetaan omintakeisesta designistaan. Valmistaja ei ole kuitenkaan unohtanut perusasioita, kuten hyvää ääntä ja mainiota käytettävyyttä. Tästä esimerkkinä tutustuin uudistuneeseen DIA 250 S-mallin.

ON yleisesti tiedossa, että kotelo on hifilaitteessa suurimpia yksittäisiä kustannustekijöitä. Se ei kuitenkaan tarkoita, että ulkomuoto olisi toisarvoinen asia. Useimmat hankkivat joka tapauksessa laitteen tilaan, jossa ne ovat näkyvillä ja siten osa sisustusta. Hienosti viimeistelty tuote henkii omistamisen iloa, arvokkuutta ja kenties omistajansa arvomaailmaa.

kuka

Jussi Arvio on mediatekniikan ammattilainen. Oma-kohtainen kokemus niin kuva- kuin äänituotannosta tuo näkemystä harrastukseen. Kiinnostuksen kentälle mahtuu niin esoteerinen erikoisuus kuin perinteisempikin äänentoisto. Elämänmaukuisia kokemuksia kirjoittava Jussi lähestyy aiheita korvat edellä, mutta järki kädessä.

Gato Audion harkittu mekaaninen toteutus on myös tarkoituksenmukaista. Luja rakenne ja sopivat materiaalit kun tappavat tehokkaasti ylimääräisiä koteloresonansseja, ja antimagneettinen kotelo parantaa emi- ja rfi-suojaa.

Valmistajan harkittu tuotevalikoima koostuu yhdenmukaiseen ja vakuuttavaan koteloon rakentuvasta elektronikasta, kuten cd-soittimesta, päätevahvistimista ja integroiduista vahvistimista. Lisäksi talolla on oma kaiutinmallistonsa.

Nyt testattu DIA 250 S on malliston edullisin, suositushinnaltaan 3 790 euron vahvistin, joka korvaa aiemman 250-mallin. Laite sisältää da-muuntimen ja runsaat liitännät sekä tietysti jo sivutun hienon olemuksen.

Valmistajan mukaan uuden S- eli supermallin pinnan alla uudistuksia on runsaasti: muun muassa uusi

ohjelmisto, aiempaa parempi virtalähde ja kokonaan uusi etuvahvistinaste. Myös da-muuntimen analogias-teen toimintaa on hiottu aiemmasta. Aiempi 250-malli ei ole päivitettävissä S-versioksi.

Kuin arkkitehdin kynästä

Laitteen muotoa on vaikea kuvailla. Siinä on atomin ver-ran (arkkitehti) Zaha Hadidin töille tyypillistä kaare-vuutta. Kenties myös pieni hiukkanen Jacobsenin skan-dinaavista selkeälinjaisuutta. Muotoilu saattaa jakaa mielipiteitä mutta upea viimeistelylaatu ei.

Reunoja kohti pullistuva kotelo on kauttaaltaan alu-miinia. Pyöristyvät muodot ja uritettu metalli toimivat ainakin osaltaan jäähdytys-elementteinä. Kauttaaltaan satiinihiottu olemus saa kontrastia kansilevyn teemasta. Sen kun voi valita pianovalkoisena, -mustana tai pähki-näpuun sävynä kuten testilaitteessa. Tyylin kruunaa val-mistajan lähes kuninkaallinen logo. Omasta mielestäni kokonaisuus on visuaalisesti ajaton ja arvokas.

Keskellä kasvopuolta on metallista työstetty kookas voimakkuussäädin. Sen molemmin puolin jakautuu

suuri, valkoinen pistematriisinäyttö. Näiden lisäksi mas-kissa on kaksi symmetrisesti sijoitettua painiketta. Toi-sella vaihdetaan äänilähdettä ja toisella laite kytketään päälle ja pois. Varsinainen päävirtakytkin on laitteen ta-kana.

Takanäkymä on yhtä lailla huoliteltu. Analogisia otto-ja on kolme: yksi balansoitu ja kaksi tavallista. Myös an-not löytyvät balansoituna ja balansoimattomana. Näiden vieressä on pieni dim-painike, jolla voidaan himmentää laitteen matriisinäyttö.

Sisäinen da-muunnin kelpuuttaa signaalin sisään yh-den koaksiaalisen, optisen ja usb:n kautta. Uudistuksen myötä taakse on ilmestynyt myös antenni bluetoothia (aptX) varten. Sen vieressä on nappi, jolla aktivoidaan yhteensopivien langattomien laitteiden hakutila. Laidoil-le sijoitetut kaiutinliittimet ovat hyvää perustasoa. Itse asiassa on pakko kehua, että kerrankin kaikki liitännät on sijoitettu käytön kannalta mukavan väljästi ja loogi-sesti.

Terve pohja

Analogiosan suunnittelu on kokonaan talon omaa aivoilua. Tähän lukeutuu muun muassa etuvahvistin sekä tehokas linja-antoaste, joka ohjaa sekä pääteastetta että linjatason antoja.

D-luokkaa edustavat S-Pro2-päätetuodut tulevat Pascalilta. Ennen käyttöönottoa ne käyvät jonkinlaisen modifioinnin Gato Audion toimesta. Tarkkaa selitystä en saanut. Vihjeeksi kuitenkin, että se liittyy analogiosion ja vahvistinmoduulin yhteiselämän optimointiin.

Tehoa vahvistimelle luvataan 250 wattia kahdeksalle ja 500 wattia neljälle ohmille. Kuten monen muun d-luokkaisen kanssa, impedanssiltaan hankalimpia kaiutinkuormia tulisi välttää. Valmistajan suositus onkin pysyä 4–16 ohmin sisällä. Toisaalta muut arvot ovat ehtaa priimuskamaa. Esimerkiksi signaali-kohinasuhteeksi mainitaan yli 110 desibeliä ja kaistaksi kattava 20–20 000 hertsiä –0,5 desibelin puitteissa.

Sisäinen da-muunnin on sekin linjan mukaisesti asialinen. Asynkronisen usb:n rutiinit hoitaa ohjelmoitava XMOS-piiri. Varsinainen muunninpalikka on BB PCM1794, jonka alkuperäisessä ja nykyisessä A-versiossa on hyvät suoritusarvot ja nettipalstojen perusteella monen mielestä hyvä äänenlaatu.

Tilanteesta riippuen pienenä kauneusvirheenä tai suurena rajoitteena voidaan pitää sitä, että digitaaliotot ylinäytteistetään 192 kilohertsin näytteenottotaajuuteen. Näin ollen laite ei myöskään tue natiivisti dsd-ääntä tai korkean resoluution pcm-tiedostoja. Toisaalta vahvistimen analogisia ottoja ei digitoida, joten tarvittaessa DIA

250 S:ään voi liittää vaikkapa ulkoisen muuntimen, jolla kiertää rajoitteet.

Selkeä käyttöä

Liedossa vierailleessaan Gato pääsi laulattamaan laajaa kaiutinkavalkadia. Tosin yksikään ei ollut erityisen haastava impedanssikäytökseltään. Siitä huolimatta vahvistimen soinnillinen saldo oli helppo savotta perattavaksi. Tästä kohta lisää.

Käytettävyydeltään DIA 250 S osoittautui mainioksi. Ensinnäkin sen näyttö on hyvin selkeä ja ärsyttämätön. Siitä on luettavissa esimerkiksi äänenvoimakkuus tai näytteenottotaajuus niin selkeästi, että luulisi kilpailijoihin harmittavan. Keskellä nököttävä voimakkuussäädön kiekko on erittäin mukavan tuntuinen. Niinpä jätin siinänsä asiallisen ja käteen istuvan kaukosäätimen useimmiten rauhaan.

Mukaan on mahdutettu mukavia ominaisuuksia. Laite voidaan hyödyntää esimerkiksi kotiteatterin pääkanavien päätevahvistimena. Tällöin kytketään direct-asetus päälle. Käyttäjä voi myös valita, haluaako oikeanpuoleiseen näyttöön näkyville äänilähteen vai näytteenottotaajuuden.

Kaiken kaikkiaan normaali arki vahvistimen kanssa sujui hyvässä mielessä huomaamattomasti ja ilmeettömästi koko testiajan. Muistiinpanoista ei löytynyt mitään varsinaista kommenttia, johon tarttua. Hyvä niin.

Asetelmasta

Valjastin Gato Audion eteen Tentlabsin b-drive-pyörittimen sekä totaldac integral-muuntimen. Ensin mainitun

liitin koaksiaalikaapelilla Gato Audion digiottoon ja jälkimmäisen rca-kaapeleilla vahvistimen linjaottoon. Soitin näytteitä myös Macbook Air -koneen ja Audirvana-soitto-ohjelman yhdistelmällä. Kaikki edellä mainitut liitännät olivat käytännössä heti valmiita käyttöön. Pc-käyttäjiltä edellytetään ajurin asentamista. Manuaalisella on tähän selkeät, kuvitetut ohjeet.

Pääosa kriittisestä kuuntelusta tapahtui Tentlabsin cd-pyörittimestä. Lähes yhtä paljon kuuntelin usb:n kautta, jolloin käytössäni oli nas-levyn ja Tidalin tarjonta. Näin saatoinkin myöskin karkeasti vertailla cd:n ja digitoitun levyn eroja. Koska signaaliketjun matkassa oli mainittuja muuttujia, en osannut arvottaa digiottoja varsinaiseen paremmuusjärjestykseen.

Koitin ohimennen myös Blue Creation BC128 -piiriin perustuvan bt-toiston iPhone 7:llä. Yhteys ja toisto toimivat odotetusti. Siitä huolimatta en usko näinkin hintavan laitteen hankkijan (ainakaan toistaiseksi) hyödyntävän bt-yhteyttä ensisijaisena äänilähteenä.

Selkeä luonne

Kuten jo vihjasinkin, niin Gaton tuottamaa ääntä oli helppo arvioida. Ei siksi, että sillä olisi ollut varsinaisesti tunnistettava sävy. Pikemminkin toisin päin. Ääni oli avoimesti hengittävä ja realistinen. Dynamiikka ilmeni pakottomasti, eikä seurantaongelmia ilmennyt runsaissa sävelsykkyroissäkään. Kaiken aikaa erottelukyky oli vähintäänkin hyvällä tasolla. Omalla tavallaan vahvistin kertoi kaiken aikaa, missä mennään.

Esimerkiksi Haydnin Die Schöpfungin (Virgin Classics) alkuosa Die Vorstellung des Chaos toistui

nikottelematta. Juuri dynamiikan vaihtelut, ajoittain rummut ja toisaalta hento jousisto taustalla hengittivät hienosti. Alkuosan ei pidä soida pumpulissa ja euforiassa vaan ihokarvat nostattavasti, napakasti kontrollissa.

Tietty johdonmukaisuus paljastui, kun välissä soitti Händelin Messiasta (Georg Friedrich Haendel: Messiah [Harmonia Mundi]). Parin minuutin alkusoitto (sinfonia in E Minor) soi vailla glaseerausta tai soinnillisia kau-neuspilkkuja. Voisi kai sanoa, että Gato Audio pitäytyi tarkoituksenmukaisen puristisessa tulkinnassa. Siinä kokonaisuuden koruton kerronta on nyanssitason sävy-palettia tärkeämmässä roolissa. Omaan makuuni liikuttiin sillä rajalla, jossa lähestytään turhankin kohteliasta lopputulosta.

Täyskäänös Giacinto Scelsin (Giacinto Scelsi: Chuckrum [Neos Productions]) suuntaan asetti DIA 250 S:n taas mukavuusalueelleen. Instrumentaalimaisen ku-doksen läpivalaisu hoitui ensiluokkaisesti. Kuuntelijal-leen haastavan jousiameeban avaaminen hyötyy lahjo-mattomasta otteesta. Erityisesti, koska Gato Audio vältti riipivyyden ja turhan osoittelun mutta säilytti edelleen selkeän tarkkailijan tyyliä.

Päätin hetken mielijohteesta kuunnella vanhan suosik-kini, Blade Runnerin alkuperäisen soundtrackin. Vange-likseen rakentama äänimaailma avautui syvälotteikkaan tarkkana ja koko tilan täyttävänä. Runsassointinen teos, jonka koko komeuden Gato DIA 250 S kuori leikiten esiin, myös paikoitellen epämääräistä dialogia myöten.

Sama puhtaan ja siistin rehellisyyden tematiikka tois-tui läpi lukemattomien näytteiden. On kuitenkin syytä

tarkentaa, että ääni ei ollut kylmä, kalsea, yksinuottinen, ohut tai kliininen. Sanoisin, että luonteva ja rehellinen ovat kuvaavimmat adjektiivit, ilman varsinaista negatiivista sivujuonetta.

Matkan varrella kiinnitin huomiota myös kiinteään ja napakkaan bassotoistoon, siistiin ja liioittelemattomaan mutta ajoittain ja materiaalista riippuen jopa kaunispiirteeseen diskanttiin sekä erinomaisen tasapainoiseen kokonaisuuteen.

Gato Audion analysointi oli hetkittäin lievästi turhauttavaa. Vaikka sillä onkin oma persoonansa, se ei perustu kuuntelijan kosintaan suuntaan tai toiseen. Joskus askel epätäydellisyyteen saattaa jopa tuoda jotakin lisää. Olkoon sitten persoonaa, luonnetta tai inhimillisyyttä. Tätä korttia oli tällä kerralla turha etsiä.

En kuitenkaan epäröi sanoa, että toistaiseksi kuulemistani d-luokan paketoinneista Gato Audio asettuu äänenlaadultaan siihen parempaan laatuluokkaan ja siten hintaluokassaan vakavasti otettavien vahvistimien pelikentälle. Tämä siis sisäisen muuntimen kera kuultuna.

Kun äänilähteeksi valitsi totaldacin, kurotti kokonaispotentiaali luokkaa paria korkeammalle. Hintaepäsuhtaan takia tämä oli odotettavissakin, joten se siitä sen suuremmin analysoimatta. Joka tapauksessa kokeilu paljasti, että vahvistin itsessään ei jää hetimiten pullonkaulaksi.

Toisaalta kun tilalle asetti Teacin UD503:n (lue lisää Hifimaailman numerosta 3/2017), oli vertailukohta lähempänä realiteetteja. Noin tonnin erillismuuntimena se laittoi kiivaasti kampoihin Gato Audion sisään leivottulle piirileikille. Loppujen lopuksi jäi makuasiaksi, pitikö vahvistimen oman muuntimen tiukemmasta vaiko Teacin siloisemmasta käsittelystä.

Hyvä paremmaksi

Gato Audio DIA 250 S on monessa mielessä hieno laite. Muutama kohta saattaisi kuitenkin hyötyä pienestä hioimisesta. Ensinnäkin sisäinen muunnin kannattaisi päivittää tukemaan dsd:tä ja yli 192 kilohertsin pcm-materiaalia. Lievästi eiliseen viittaavat rajoitteet kun saattavat karsia huomisen ostajia.

Toiseksi, tilausta olisi myös verkko-ominaisuuksille. Tämän ovat jo havainneet jotkin saman hintaluokan kilpailijat, esimerkiksi Simaudio omalla ACE-mallillaan (josta lisää tässä numerossa). Vaikka monelle tietokoneen ja usb:n yhdistelmä toimiikin äänilähteenä aivan mainiosti, niin suunta on väistämättä kohti verkkotoistoa. Kenties modulaarinen rakenne olisi yksi ratkaisu alati elävässä siirtymässä?

Kolmanneksi on mainittava takuu. Maahantuojan mukaan se on kaksi vuotta, kun eräs kilpailija lupaa valmistajan takuuta täydet 10 vuotta. Tosin takuuasioissa ja niiden yksityiskohdissa on niin paljon vaihtelevuutta, että jokainen voi itse arvioida lupauksen merkityksen ja lopullisen kauppaa-arvon.

Mikäli esille tuodut seikat eivät jarruta, saa DIA 250 S:stä luontevan, tehokkaan ja terveäänisen alustan moiseen menoon. Sellaisen, jolla on myös ulkoisia esteettisiä arvoja useimpia kilpailijoitaan enemmän. ■

info Gato Audio DIA 250 S

Hinta	3790 €
Edustaja	www.laatulaitte.com
Puhelin	(044) 3045 552
Lisätietoja	http://www.gato-audio.com
Takuu	2 v
Mitat (lxkxs)	32,5 x 10,5 x 42 cm
Paino	10 kg
Tulot	2x rca, 1x xlr, 1x opt, 1x coax, 1x usb B, Bluetooth
Lähdöt	1x rca, 1x xlr, 1x naparuuvit
Muuta	sis. Rakennettu dac 24/192kHz, direct-kytkentä ohittaa voimakkuussäädön Kansi valittavissa kiiltomusta, -valkea, -pähkinä
Valmistajan ilmoittamat tekniset tiedot	
Teho	2x 250 W / 8 Ω - 2x 500 W / 4 Ω
Särö	< 0,01%
Taajuusvaste	20 Hz-20 kHz - 0.5 dB, and 2 Hz-70 kHz - 3 dB
Ottoimpedanssi	20 kΩ rca, 40 kΩ xlr
Linja-anto	13V xlr, 6,5V rca
Suosittelava kuorma	4 -16 Ω
Tehonkulutus (stby/idle/max)	< 1 W/23 W/1000 W